

Silfen til en Konfirmant.

Ku seiler du ut med din Fremtid
om bord—

Som Drømmen paa et Barndoms-
mens Dage,

Da en Haar du selv lagde Pind,
som et Not,

Da spørger: Hvorhen vil du bryd?

En smilende Verden, dig venter i
Havn,

Den lober dig Vande og Siger,

Om bare du følger dens Glæder i
Havn,

Den lober — og Væltene følger.

Tens Derlighed er kun et løffende
Sind

Som Søerne daare og blænder,
Men aldrig den holder et ligende
Sind.

Over Ulykkesflommerne brænder.

Over smilende Verden end holder
sin Pind.

Selig helter du Tuset at fare,
Dermed du møder Guds evige Søn —
Med ham skal du Ulykkesflod
fare.

Som løfter du Søn mod det heileste
Maal,

Med Ulykkesflod og Siger,
Som Færder du alle Forsyngens
Maal,

Da aldrig sit Væste som følger,
(Fra Menighedsbladet.)

Saa Barnets mangler det.

af Tr. Rortis Væder.

Saa, som tror, at Gud er Himmelens og Jordens almægtige Staber, kan tror ogsaa at han kan overvinde de Døde. Men dersom du vilser, kan er det et stort tegn paa, at vi mangler Barnets. Thi den, som disputerer og taler om Ulykkesfloden, kan tror ikke, at Gud er alle Skabningens almægtige Staber, ja han tror aldeles intet. Thi fordi han ikke tror Guds Gjerning, at Gud kan og vil opvække de Døde efter sit Ord ved alle, kan han ikke tro Guds Kraft, Røgt og Mægt og Derlighed og foragter alle de i Sandhed Guds givne alværd, fordi han negter hans Gjerning.

Saa mangler vel naturligvis vore Sværmer og Selskaber, Menighederne og Sakramentskønderne, uden det, at de ikke hender eller ikke vil hende Barnets: Jeg tror paa Gud, som Hæder, Himmelens og Jordens Staber?

Vi, hvad er Sandt? siger Øjen-
seerne; Sandt er Sandt; hvorledes er det muligt, at Sandt skulde te
Kendelse rest fra Sandt og fralle
det fra Døden? Disse tror ikke, at
der er en Gud; thi den negter hans
Gjerning. De hører vel med Troen
og siger med Munden sig Ord: —
Jeg tror paa Gud, den almægtige
Staber; men i Hjertet tror de ikke.
Thi fordi han selv siger: „Saa kan
tror og bliver dødt, kan skal blive
salig“ (Mark. 16, 16), og fordi alle
ting er muligt for ham, da kan er
alle ting eneste, almægtige Staber,
hvorledes skulde det da ikke være
møgt, at Sandet i Ordet skulde
være Sandet for Sanden og høre
det muligt? Saa Gud er der dog
ingen Ting umulig; ligesom Engelen
Gabriel siger til Maria (Luk. 1, 37)

Vigias kunde man ogsaa om de
andre Artikler i vor kristelige Tro
sige: Hvorledes er det muligt, at
Gud skulde blive Menneske og fødes
af en Kvinde og derhos uden Rands
Lidelse ved den Dødsdøds, af
en ren Jomfru? Ligesledes: Hvor-
ledes er det muligt, at en Jomfru
skulde være frugtbar og bære
en Søn under sit Hjerte? En Jom-
fru kan ikke være Moder, og en Mo-
der kan ikke være Jomfru. Det ri-
mer sig ikke sammen siger Sværmeren
at være Jomfru og at være Moder,
lignende skilhed og en Moders
Gjerning, som at føde et Barn, op-
gange det o. s. v. Og sandt er det,
ingen Sværmer kan rime sandt
sammen. Men Troen rimer det
sammen og siger: Du tror, Gud
er almægtig; derfor er alle Ting
møgt for ham.

Dette var det ogsaa, som Kirke-
stad mangler. Jeg vil aldrig i Ver-
den, sagde den, inde mig overtale i
den Tro, at Gud skaber Himmelens
og Jorden sin Søn ved og indeslutter
ham i Prødet, som man uddeler i
Sakramentet.

Dette er følgen af den fede Pan-
tes. Men hvad er Kofagen til ja-

den Pantro? Det er Kofagen, at
man ikke holder Gud for almægtig.
Thi dette kan ogsaa Sværmeren er-
sænde: Dersom man indrømmer, at
Gud er almægtig, saa man man og
saa indrømme, at alt det kan og maa
for, som Gud siger. Dersom nu Gud
er almægtig og har skabt Himmel
og Jord, skulde det da være umulig
at Prødet er skriftligt Vægen, og
den skriftligt Blod, siden hans Ord
kan der, som han siger Matt. 26,
26 sig: „Tager, eder, dette er
mit Vægen; drifter alle deraf; thi
dette er mit Blod, det nye Testa-
ments, som udgives for mange til
Fødselsens Fødsels.“

Ja, hvis Sværmeren sagde til mig:
Tag den, ed, det Prødet er mit Væ-
gen, og Sværmeren sagde til mig:
Tag den, ed; den Vin er mit Blod.
Da vil jeg sige: Du tager, hvorledes
er det muligt? Ja, om endog Prøden
hvertage sig sandt af sit eget Hø-
red og talte sit eget Ord derved
ja vilde jeg ogsaa sige til ham: —
Soldi, du lover! Men her er det
ikke Sværmer eller Sværmer, alle Prødet
eller Prødet, men Gud, Himmelens
og Jordens almægtige Staber (2
Kor. 6, 18. Salme 33, 5, 6), er der
Sakramentets Staber og Jomfru;
og han er det som siger: „Tager
den og eder dette, det er mit Væ-
gen, som gøres for eder.“ Saa har
sagt dette? Alle et Menneske, men
Gud, som har skabt Himmel og
Jord af intet. Man skal se hen til,
hvem som har talt Ordet, nemlig in-
gen Sværmer, ingen Sværmer, ingen
Prødet, men Guds evige Søn, vor
Herre Jesus Kristus.

Dersom siger jeg, er det eneste,
som fattes Sværmerne og Svær-
merne, at de ikke tror, at Gud er al-
mægtig. Hvis de troede dette, saa
ville de ikke diskutere og sværge,
hvorledes det er muligt. De alen-
ner Gud og hans Almægt og hender
derfor og siger: Sandt er Sandt,
Prødet er Prødet, Vin er Vin; hvor-
ledes er det muligt, at Sandt skulde
forlade Sandt og Død? Hvorledes
er det muligt, at Prødet skulde være
skriftligt Vægen, og Vin skriftligt
Blod? Det skulde sig ogsaa godt og behø-
ver ikke sig at lære det av Svær-
merne, at Sandt er Sandt, Prødet er
Prødet, Vin er Vin. Men her maa
du ikke se hen til Sandet, Prødet,

eller Sandt, men til den Almægtige,
som her taler, og som siger Joh. 5,
5: — „Alten at nogen bliver født
af Vand og Sand kan han ikke kom-
me ind i Guds Rige.“

Ligesledes Mark. 14, 22, 23: —

„Tager, eder, dette er mit Væ-
gen, drifter; det er mit Blod.“

Hvem det er som taler, saa du
ikke tale af Sigte, hold du skal blive
ved din rette Tro og Forståelse af
Døden og Sværmeren.

Se hen til alle Skabningens Skab-
else i Kol. 1, 1: „I Begyndelsen
skabte Gud Himmelens og Jordens.“
Dersom? Ved sit Ord, som Moses
skriver Ex. 3: — Gud sagde: „Der
skal være Gud! Og der blev Gud.“ Ex.
6: — Gud sagde: „Der skal være en
Gjerning midt i Sandens“ o. s. v.
Ex. 9: — Gud sagde: „Sandt un-
der Himmelens samt sig til et Sted,
og det Tætte komne tilbage. Og det
skede saa.“ Ordet giver det, naar
den, som taler, siger noget, som han
vil have, saa man det for. Dersom
nu Gud har skabt Himmel og Jord
og alle Skabningens af intet, alen-
ner ved sit Ord, hvorledes skulde han
da ikke formaa ved sit Ord og Sa-
krament at udrette, hvad han vil. I
Dødsdøds siden hans Ord har
det og vidner dette.

Kommer nu en Sværmer, Svær-
mer, Sakramentskønder og
Sværmer og Sværmer ud af Svær-
meren og siger: Prøden tager Prødet
paa sin Arm og overfører det med
Sandt, tager Prødet og Vin til Sa-
kramentet, siger Ordene og tæller det
frem til Folket med sin Haand, læg-
ger Sanden paa den og afslører
den; hvorledes skulde det give Svær-
mer? Jeg ser det Sandt, ser Prødet
og Vin, ser et Menneskes Haand,
hvorledes kan Sandt være sandt? —
Hvorledes kan en sandt Haand for-
lade Sanden? — Saa var du rustet
og sig: „Hvortil Sandt, du maa ikke
se paa Sværmerens Haand, men paa
ham, som taler, som, hvis Ord det
er, du hører ved Døden, Svær-
meren og Sværmeren. Den sam-
me som her taler, siger: „Gaar
den og lærer alle Folk og hører den
i Himmelens Sværmer og Sværmer og
den Dødsdøds“ (Matt. 23, 19).
Ligesledes: „Ankommer den Døds-
døds; hvem I forlade Sværmerne,
den er de forlade“ (Joh. 20, 23.)

Vigelandes: 'Oder! det er mit Regn- me; drifter; det er mit Blod. Det- te gæver til min Nuskommelse.' (Mark. 14,22). Og hvad denne som her taler, siger, det maa se. Om han end bruger Vand, Brød og Vin, Menneskets Haand som Red- skab og Tegn, saa siger han dog, det skal kaldes hans Gjerning. Svart Mennesker der gjør eller hans Ord og Befaling, det skal være, som om han selv havde gjort det.

Deem, som her taler, er almægtig og har skabt alle Skabninger af intet; ligesaa er han ogsaa lovsdreu. Siden vi nu har hans Ord i Daab- ten, Absolutionen og Sakramentet, saa skal vi ikke tvile, men vist tro, at det nu ste, som Ordet siger os; — thi for ham er intet umuligt (Mat. 1, 37), og han kan ikke løve (Hebr. 6, 18). Om vi end se Prestens ude, frindige Haand, saa skal vi dog ikke derved lade os lede vildt. Den, som her taler, vil jaaledes lønderkøbe Djævelen med hans Rige, at endog et Menneskes Haand ved Daaben, ved Absolutionen, ved Ordet, ved Sakramentet skal rive Menneskene ud af hans Gals. Fordi nu dette ste er Menneskers Ord og Gjerning, men Guds Ord og Gjerning, han som er almægtig og ikke kan løve, saa skal vi være visse paa, at hvo, som tror og bliver døbt, skal blive salig (Mark. 16, 16). Thi hvad Presten her gjør paa Guds Befaling det gjør Gud selv.

Derfor siger jeg, Selvaander og Sværmerie som ikke tro, at Daaben virker Søndenses Forladelse, at Brød og Vin i Sakramentet er Kristi Legeme og Blod, at Absolutionen oabner Himlen, de har endnu ikke begyndt at støve paa den Artikel i Vatikanen: Jeg tror paa Gud den almægtige Slaver. Af denne Karlag kan de heller ikke beholde nogen Artikel af den kristelige Være ren. Thi, hvo som ikke tror, at Gud er almægtig, han kan heller ikke tro, at Daaben er et saligt Bad til Søn- dernes Forladelse, at Brød og Vin i Sakramentet er Kristi Legeme og Blod, ja kan ikke tro, at Gud er blø- ven Menneske, og at en Jomfru er Guds Moder, Paa den Artikel at Gud er almægtig, følger alle andre Artikler; hvis den Artikel falder, saa falder de andre Artikler ogsaa. —

Og dette er nu Summen deraf, at vi lærer at kende vor Barnetro som vi har forpligtet os paa i Daab- ten, og lærer at blive fast derved og ret at bede og forstaa den, naar vi haer: Jeg tror paa Gud Fader, Himmelens og Jordens almægtige Slaver, nemlig jaaledes, at vi ved, at dette er Døvedstøffet og Grund- valden for alle Artikler af den kri-

stelige Være. Hvo, som antager det- te Døvedstøffe, han vil ogsaa antage de andre Artikler om Opstandelsen om Daaben, om Absolutionen, om Kaddereu, o. l. v. Om som nægter de andre Artikler eller disputerer om, hvortledes det er muligt, han har ogsaa fornegtet Døvedstøffet, nemlig Guds Almægt, ja, hans Majestæt og Guddom. Thi det bemærker alt sam- men som en Skede, og Artiklerne, slutter sig til hinanden og følger den ene af den anden.

For flere Herte Gud opholde os ved Troens rette Forstaaelse og be- vare os mod den ita den menneske- lige Forufts fødselindige Dispute- ring og Klaglige Følger, som St. Petrus talder dem i 2. Brev 1, 16 Amen.

(Fremad.)

Gudefrøgt, Underdanighed, Sæd- drighed og Frømsked.

Af Biskop Vaache.

Kortl. fra forr. Nr.

Bispedelig det her ikke ringe Betød- ning. — Utskelligt det Barn, som tidlig lærer altid og ellerledes at „paaafde Guds Navn, bede, love og takke.“

Guds Ords Brug med Vortet sommer vi til nedensfor. Her kun et Ord om Søndagen.

For kristelige Forældre er Søn- dagen Guds Ords Dag, en helleg og afad Dag, indvøiet til Gudstjeneste i Kirken og Huset. Søndag gæver den Androel paa Vortet, der tidlig har Mægtelse for den. Den er ikke en Trælledele til Vortets utvillige Andværring, men den er heller ikke nogen Forloftelsesdag for Kæ- det. Det maa aldrig sees, at du for- sommer Gudstjenesten, aldrig være Tante om at udeblive fra Kirken, naar ikke Sygdom eller deslige ab- solut hindrer; det vil da heller ikke lettelig folde Vortet med ikke at ville følge med til Guds Hus, naar det er saa stort; det vil have en Væe og Vøst det, og kan det end ikke uab- brødt følge med i at Gudstjenesten, saa medtager det dog et velsignet Androel deraf. Mængt et Menne- ske er i sine senere Aar dragen kræf- tig tilbage til Gud ved Tanken paa Nedrenes Søndage og Samlingen i Guds Hus. Valuer fortæller, at man i hans Fædrenehjem selv ikke vidste af andet end at besøgne Gud- tjenesten Søndag Formiddag og Næstefølgende Søndag Eftermid- dag, og han kan ikke erindre, at der nogen Gang blev tvungen til at gaa uden heragen Grund, undlod det. Brøde og Hæm ere hedværrer af-

ter Adamsbarnets sørgelige Vra. Men ligesom du tidlig skal væsse Samvittighed hos dit Barn mod at frænke Andre, saaledes maa det alde- les ikke saa Væe at gaa der vredag- ligt, med ladet Hæm og Bitter- hed i sit Sind, var det end nok saa haardt frænket og forværret. Lad det ikke af Brøde ska noget Menne- ske og ikke saa Væe at tale ilde om Nogen; med Opdragerens kærte- lighedsraadende Mædighed skal du bringe dit Barn til at være god og blid mod sine Forværre; da saer det Mægt til at handle sin Brøde, der ellers vil- de blive fiddende fast i Sindet. Er- næplet er her igen en stor Mægt. „Børnene ere, som den vidste Ang- dom pleier, tilbøielige til ond Vøst eller Brøde; derfor er det fornødent, at Forældrene ikke giv dem uderli- gere Karlag dertil ved sit Eksempe- l Ord og Væd. Hvad andet end Vand og Hæmsked Tale skalde det et Barn lære af det Menneske, som er vant til at handle og tale un- tilbøieligt?“ (V.) Gjør intet Bæst deraf, om Andre maatte forværre dit Barn, og Mægter det for dig over Krænkelser af sin Broder eller sin Stammer, saa undstod denne, og lad Mærligheden skule Brøden. Ogaa her gælder det at begynde tidlig. Brøde og Bitterhed hos ad- dre Væe kræver mere Mægt og her- re Bisdø. — At en rast Gut i Kætskælle holder en Forværrelse fra sig med Mød og Mægt og lader dem paa Stedet fange den bitre Mængjærdelse, det skal man ikke si- ge noget om, kun at det sker med Selvbeholdelse, saa man ikke skader hoerandre paa Sundhed og Sammer. Men saa skulle de ogsaa være gode Væmmer igen, og Ingen gaa boet med Dad og Brøde. — Kan Smaa- børn stude sig, pleie Mange trøste Vortet med at haa Vortet eller Gul- det igjen: „Det stude Vort, som Kog Vortet, vil skal nok haa det igjen!“ Na Mæe, jeg beder dig, gæst aldrig dette; du væsse Svær- tæst hos dit Barn og nære en ond Tilbøielighed, der senere vil gjøre det til et ulusteligt Menneske. — 3. Slægtstøb med Hæm er Uværlig- heden. Somme Væe finde Vøst i at drøbe Mæe og Mæe, Kugle og Smaauly. Af en Mæmørdet Ki- ver en Mæmdræber, dersom ikke Til- bøieligheden drøbes. Alt i Naturen skal være Vortet uantastelig. Plan- ter, Træer, Møstet, Dyr, Fugle, Vøste; man stude det ikke uden Kæ- vendighed, betragte det med en vis Erføragt som Sværers Vøst, sætte Pris paa dets Skæmded, beundre dets Lid og Vørt og væsse Skillelse og søle Væmød, naar det ødelægges. Derved væsse Skæmdedsfænde og

ædle Føstet i Værneshælen. Væ- net man skal ikke have Vøst til af Vøst eller; Vøst at ødelægge en Væ- me, forværre et Fuglerede, rive hvi en Møst, træde paa et spulet Vød eller Vægende.

„Und Tale forværre gode Væ- der.“ Forældre, Forældre, vægter Væes Vøst so at høre roa Tale. Dersom Væere og Væerdsfæll vid- ste, hvilken Svædes Tid de handle i Værne ved raadende utillørlig Tale, vilde de forværre. Vøstter si- ger herom: „Man skal gjøre sig af Vøst for vel at bevare de unge Væ- re og Væter, at de ikke se eller høre noget Mæmskeligt; thi de hane uden det nok af ond Vøst i Vødet. Naar man nu ikke slutter Væden med Vand, men værimod vil rage op i den og lægge nu Vøst til, hvadVøst væner du vel, det skalde komme ud deraf? Men desværre man finder altfor mange Mæmskel, der drive paa, hvad der vel er Vævæns eget Væmskel, og forværre de uskuldige Skæle med sine giftige, skæmdige Ord. Om Vævæsen siger man, at han forværre Skælene, men det gjør han dog ikke uden ved Vøst af saadanne Mæmskelers skæmdige Vænger, som hæv ham til og søle ham østet. Hvortledes skal et Barn igjen saa vdrødet et skæmdigt Ord, som det engang har hørt? Svæden er utværet og har sættet Rod i dets Skæle, endog mod dets Vøstie. Dersom styder den op i sælsomme og for- uøderlige Væmter, som et saadant tungt Mæmskel ikke hør skæstie, og dog kan det ikke blive dem fast. Men de dig, der har bragt saadan Vøstie, Hæe og Vøst ind i det enfoldige Skæle, der intet vidste om de Ting! Væmet har du vel ikke skæmdet, men, saavidt det stod til dig, har du skæmdet Skælen, som er meget ædle- re end Væmet.“ Vøgt dig vel, at dine Væes Omgang er Mæmskel med Skæstie i Tale og Vøstføjel. (Her nogle Ord til at læses lovt, men indprentes des fastere.) Mæmskel Vøstie hør omhyggelig undgæes; Klædedragt eller Vægensvæstier, som kunne væsse vrene Vøstier, maa alvor- lig skæes. Smaa gutterne maa ikke saa Vøst at gaa med Væderne i sine Værelsummer, heller ikke at hæv med Mæmme under Dynen. Vortet maa aldrig se Vøget, der kunde væsse eller slappe dets Sænds for Vøst- færdighed; sit eget Vægem maa det tidlig lære at værne om med om- hvægelig Vædæfning. Dets Vøsties- sænds maa ikke skædes; af vøstelig Vævæstie of dets Vægensvæstier er ganske forskellig og maa ikke tilfødes enten Værnevigen eller Vortet selv. Jeg maa siqe dette, fordi det aldeles gæstes Behov. Mæmskel selv forma-

ne til Kæmpe i disse Ting og til at hente vel sine Børnepiger som hurtige og blufærdige Kvinder. Smagutter og Smagpiger bør ikke være sammen paa enlige Steder. Hvis lige i en Seng eller alene sammen paa et Bærelse, selv om de ere Søskende. Børnebøger, Romanlæsning, Frierlege og deslige ere ikke gode; de føre Børnets Tanker ud over de barnlige Ting og vække let Anskuelser, der skade Stidsfærdigheden, eller dog opelske og nære en dybere, finere, hemmelig Sandfærdighed, der skader Sjelen. Ikke bør man forskare Børnet Hemmeligheder, der kun høre de Børne. — Spørge de, skal man blot simpelt afvise det; de kunde ellers skrives til de afsløsteste Ting; heller ikke skal man advare dem derimod, med mindre man maatte frage, at der allerede er Galt paa Jærde; ere de betænkelig blaa under Tæne, eller ville de gjerne dvæle længe paa Steder, hvor nødvendig Modtælle foregaar, saa søge man viselig og forsigtig Paa herover og tage derefter frostige Forholdsregler; hertil hører først og fremst, at man stærkt og unødigt forbøder Børnet at følge den onde Velt: „Det maa ikke ske, fordi det er Synd mod Gud og Næderesse for En selv“; dernæst maa det jævnlig og under godt Tilsyn have samtlige paa passende anstændige Legens-

arbejde; Ridning og Skatring kunde være farlige og bør bruges med stor Forsigtighed, men ellers ere altså Døvelser til Legemets Sundhed og Smidighed meget gavnlige for denne Ting. — Ja, I høre Forældre, Alt hvad jeg skriver, vil jeg inderlig bede Guder mærke vel og følge, men dette er rigtig noget af det Aller vigtigste. Hemmelige Synder med det store Bud er en af ungdommens farligste Fiender og bør derfor til alle Ranges Sindsfugdom og anden Altså. (Se ogsaa ovenfor Pag. 29.)

Regel og Rang kunde jeg endnu skrive under dette Kapitel, men maa indskrænke mig til at nævne kun et Par Ting. Den ene er Børnets Forhold med Hensyn til Eieendomsretten. Der gjælder det: Enhver Sit! Godt Børnet har faaet, skal ikke en uretfærdig eller uansvarlig yngre Brøder have Lov at berøve det. Det er galt, at Forældre tage de Herre Pæren til at føre de mindre i disse uretfærdige Døvelser, for at de et Skulle skrike. Nei, Uretfærdighed bør de Større jaavel som de Mindre; er der bleven en Tvist mellem dem, saa stille Forældrene sig uden Partisshed og stille Skriget med sit Ord. Naar Forældrene lade den Større lide Uret for den Mindre, kræves Børnets Retsskælske, det børnet, løber Kgløsen for For-

drøne og tage uretfærdigen sin Vangten ved Retfærdighed, mens de Mindre blive rent urimelige og ville herse altså. Naar et Barn kommer og klager over sin Brøder eller Søster, saa søg det først at tilgive, men er en virkelig ret Sæct, saa søg det med Retfærdighed upartisk. — Det er godt at vænne Børnet tidlig til Barmhjertighed. Javelstid skal man ikke befale det at bortgive, hvad det selv jætter for Pris paa at have; Selvsjælsken bliver det da en forhad og fortrædelig Ting. Det er ikke loabels, man skal søe det i Selvsjælsken. Hvad Børnet har lovet, er dets Eiendom, men paa den Naade tager Opdrageren Eieendomsretten fra Børnet og vækker hende dets Retsskælske og Barmhjertighedsfølelse. Godt vil man Børnet give, naar det skal give af sit Vægt. Søe det til at være Mod til de lette og Soge, lær det til at fortjene Regal med sit Arbejde, saa det kan give til Trængende, til Missionen til Soudanskolen eller Landant. Det skal snart saa Vægt og Glæde heri. Forsørgt bør ikke Børnet have Pengene under Hænder anderledes end om en Missionssparekasse, og rent galt er det (som ovenfor sagt) at hvide det til Guld og god Opførelse for Skillingen. Er Karaktergivningen i Skolerne et Onde — maatte et nødvendigt Onde, saa gjere Forældrene det endnu værre ved at befale sit Barn er Skilling eller to for hver Ener.

Dr. G. Suenli er tilflyttet sine nye Kontor i „Giberty Building“ paa 11te og Broadway, 8de Etage

C. O. Lynn Co.
Skandinaviske Begravelsesbureau
910-912 Syd Tacoma Ave.
Main 7745 Tacoma, Wash.

Phone Main 2333
PETERSON
PHOTOGRAPHER
Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
903 Tacoma Avenue

Lien's Pharmacy
Skandinaviske Apothek.
Ole B. Lien. Harry B. Selvig
DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,
Recepter udfyldes nøjagtig
M. 7314 1102 Tacoma Ave.
from Norway
Phone Main 504 Tacoma, Wa.

Godt Udvalg af Bibler, Psalmbøger og kristlige Bøger have paa Lager til billige Priser. Postordre tyldes prompt.
J. P. VISELL CO.
1114 Pacific Ave. Tacoma

Tailors to Men and Women
FASHION CRAFT TAILORS
H. O. Haugen, Pres
708 Pacific Ave. Tacoma

Berglund Bros.
Kaffehus
Bedste Sort Kaffe i Byen med Pibe, Sukker og Kager for
bare 5 Cents
1306 Commerce St. Tacoma

DRS. DOERRER & BLODGETT
DENTISTS
1156 Pacific Avenue Room 206
Tel. Main 4551
Tacoma - - - Wash.

Ben Olsen Co.
Plumbing and Heating
Main 292-A 2332
1130 Commerce Street
Tacoma Wash.

THE PACIFIC LUTHERAN ACADEMY
AND
BUSINESS COLLEGE

20th Year
Opens
Sept.
22

Second
Semester
Opens
Jan.
25

Gym.
Building

Main
Building

WHERE IT IS.—At Parkland, Washington, a suburb of the City of Tacoma.

WHAT IT IS.—A Christian school for young men and young women. The oldest, largest, and best equipped Lutheran school on the Pacific coast. Fully accredited by the University of Washington.

WHAT IT HAS.—Nineteen years of successful experience. A large staff of well-trained, experienced teachers. A beautiful location, a large campus, a modern building, a new gymnasium, a well furnished library and laboratory, the best playground of former students.

WHAT IT OFFERS.—Quick and thorough preparation for COLLEGE, TEACHING, BUSINESS, etc.

ITS COURSES.—Classical, Modern Languages, Science, Normal, Commercial, Secretarial, Domestic Science. Special department for foreigners. Strong courses in Piano, Violin, and Voice.

ITS STUDENT ACTIVITIES.—Athletics, Band, Orchestra, Chorus, Glee Clubs, Debating, Literary, and Mission Societies.

SPECIAL FEATURES.—Homelike atmosphere, best influences, lowest possible restrictions, short terms, no entrance examinations, great freedom in selecting courses. Students may enter any time and find classes to suit them. All are welcome regardless of age, nationality, or church connections.

EXPENSES SMALL.—Tuition, board, room, and washing, 36 weeks, \$180; 18 weeks, \$90; 9 weeks, \$50. Cheaper to attend school than to pay your board at a hotel. Catalogue tells how we do it. It is free. Send for it.

Address
N. J. LONG, Principal,
Parkland, Wash.

Enden ville jeg advare mod at vække og nære Wiindelse og Korføngelighed eller Uegjærlighed hos Børnene. Det er i saa Naade høit skadeligt at tale med Andre om Børnet i dets eget Forhør, rose eller lofte det, sammenligne det med andre Børn, ophæie eller nedfætte det, tale foragtligt om andre eller utilbørligt fremhæve deres Døder. Der er nogle Forældre, som heri er meget svage, især hører man dem gjerne tale rosende om sit Barn i dets Nærverelse. Jeg beder dig: lad det fare! Søg ikke dit Barn, men laft det heller ikke for Fremmede i dets eget Forhør.

Til sidst endnu et Par Ord af Luther: „De fordrerne sine Børn, som opdrage dem til at elske Verden, og ikke søge for andet end for, hvordes de kunne træde væk fra forrinde, danke og vunde sig, være Jelt til Behog, pirre sine Øster, skikke sig lige med Verden. Man finder i vore Dage Paa, der have faaet Danførg for sine Børn, at de blive loabels forføgede med de Ting, der angaa Gud og Sjælens Frelse, som med Klader, Fornødske, Rigdom og

(Forts. sid 8.)

Pacific Herald

Kristelig Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association. Redaktør: Pastor O. J. Orjal. Phone Main 4279. 912 So. 17th St. Tacoma, Wash. Bladet koster

For Aaret ... 1 75 For Aaret til Canada eller Norge 1 00 Betaling for Bladet sendes til "Pacific Herald," Parkland, Wash.

Nyheder maa sendes saa tidlig i Ugen, at de rækker hertil senest Tirsdag.

Adressforandring—Naar en Abonnent forandrer Adresse, maa denne straks opgive den nye og den gamle Adresse for at Bladet kan bli stanset til den gamle og i Stedet sendt til den nye Adresse uden Ophold.

Entered as second class matter November 5, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

M E R K .

Naar du indsender Betaling saa se efter paa Adresselappen om der bliver kvitteret. Det tager omtrent to Uger før Kvitteringen kommer. Hvis der indsender sig Feil, som ogsaa kan hændes, saa skriv straks. Hvis du venter med at gøre dette, falder det svært vanskeligt at faa det rettet. Hjælp os ogsaa med dette.

K. K. Ward, Parkland, Wash., er nu ansættelse for Varneshjemmet i Parkland.

Alle Penges til Hjemmet sendes til ham.

Alle Penges, som sendes til Herald, bør sendes adresseret:

Pacific Herald, Parkland, Wash.

Send alle Penges til Redaktøren da det holder Bedst.

Til Læsere.

Forretningsforeren beder om, at alle, som svarer til Rest med Betaling for "Pacific Herald," vil være saa venlig at indsende Pengene straks, om det er muligt.

Hvem det ikke, send Penges straks!

Guds Ord.

Bibelen er Guds Ord. De hellige Guds Ord skulle dreve os den Helligaand. Her Veru til Veru er den hellige Bibel Guds Ord.

Der udbekræfter han sin Vilje til os angaaende vor Tilstand og vor Fremtid.

Guds Ord er Midlet ved og i hvilket Gud giver os Hjælp fra al Synd.

Det er Midlet ved og i hvilket han gjenfæder og helliggjør.

Det er Sjælens Nåde.

Det er det Vaaben, som han giver de Troende, med hvilket de kan og skal forsvare sig mod Synd, Død og Djævel.

Det er Røglen til Himlen. Det

er det Midlet som er og alene i Liv og i Død kan bevare Hjertet i Kristens Jerns. Han er Ordets Liv og Kraft. Derfor er Ordet den kristnes største Skat og største Gid. Ordet læses den altid efter. Det er hans livligste Stunder, naar han faar læse eller høre det. At gaa til Kirke er han halvt, fordi der ligger Ordet.

At gaa til Kirke er han halvt, fordi der faar han under Ord og sin Jesus selv.

Ordet giver ham Lyst til at bede, det giver ham Gid til Synden og Lyst til det gode; thi Ordet er den Helligaands Verktøi, Midlet i og ved hvilket han vinder og udretter sin Sjerning.

Den, som foragter Ordet, foragter Gud. Den, som hører Ordet og gjør derefter, han er salig.

Salig er den Mand, som har Lyst til Herrens Lov.

Fra Varntre mangler det.

Paa et andet Sted har vi denne Sang et længere Uitat fra Luther, som berer ovenstående Ceterum. Læs det. Forløm ikke at læse det, du vil se, at det er klare Ord i en vigtig Sag.

Church Extension.

Den 1ste August er det den 9de Søndag efter Trinitatis. Da skulde alle Menigheder, som den Dag har Guds tjeneste, oplyse Offer til Church Extension-Selskabet. Derfor, naar du kan optage Offeret den Dag bør man optage det en af de følgende Søndage.

"Kirken Udbredelses-Kasse", som vi vel kunde overlatte det, er et Hjælp for Menigheder, der ikke er istand til at bygge Kirke uden Hjælp. Fra denne Kasse faar man et rentefrit Lån. Ved Hjælp fra dette Lån er mange Menigheder bleven hjulpet.

Midlerne til den Kasse tilvejebringes ved Gaver og Offere. Det er alle værdige. Om alle Menigheder i Landen var med og optog et Offer, vilde det blive en betydelig Sum.

Skilmisler.

Skilmisler tilbageer Kar for Kar. Det er en afsørlig Sag. Det er et af de værste Guder, vi har at kæmpe mod her i Amerika. Der skal næsten ingen Grund til for at faa Skilmisler. Lovene er saa slappe. Vefsnidigheden og Foragten for Egteskabet er ogsaa grovelig.

Et Par unge Kvenner mødes

paa en Dans eller paa en Udflygt for første Gang. De hader ikke til hverandre. Der lovgives ikke efter Lov, Værdi eller Vind. Men uden viden bliver de forefattet i hveranden og oftest hører det for at faa Egteskabstilbedelse og saa vis de ikke det er de blevet Mand og Kvinde for de opdager, at de ikke kan være for hveranden. Saa hører det oftest igjen for at faa Skilsmisse. Hjernet og dens Vefsnidighed ligger saa at forta. Man vil ikke erkende, at Kristendommen er det eneste, som kan frutte Hjertene sammen for sig. Man vil ikke høre paa det Ord som haer: Guds Ord har sammenføjet, skal intet Mennefe adskille. De fleste Mennefer taler og handler dog, som om der ingen Gud er og heller ikke gives nogen Død eller Dom. Derfor kan de indgaa Egteskab i Vefsnidighed og leve en kort Tid i Synd og saa begynde endnu flere i Synd ved at faa Skilsmisse.

Der har forældre underseet sine børn om, hvad der er Guds Vilje. Men skal uderstyringen blive til noget, da har den fra første Begyndelse være en i Sandhed kristelig Undervisning.

Det er sandt Kristendom, som er istand til at modvirke Synd og Vefsnidighed. Guds Ord raader, vil Hjertene ikke se paa sig selv, men være villig til at bringe et Offer, om man stræber for den anden.

Følgende Tal kan give os lidt at tænke paa:

1867 var der 9,937 Skilmisler, 27 for hvert 100,000 Mennefer.

40 Kar senere, i 1906, var der 72,062 Skilmisler, eller 86 for hvert 100,000. Der var altsaa mere end 70 Gange saa mange Skilmisler i 1906 som i 1867. Naar man tager Jolkensvagden i Betragtning relateret paa de to Tidrum, faar man, at Skilmisler havde steget med 319 Procent paa 40 Kar.

I Europa har Tyskland 16 Skilmisler for hvert 100,000 Mennefer, hvert Kar; Ungarn 35; Frankrig 33, 1/2; Storbritannien for 1910-11, medens i Japan er der 215 Skilmisler med mere 86.

Kampen til de mange Skilmisler er den Vefsnidighed med hvilken Egteskab sluttes. Kunde vi faa Lovbestemmelser, som i Et, krævede at naar nogen vilde indgaa Egteskab skal dette vefsnidiggøres mindst i Hjer i Jorveien, vilde det hjælpe meget. Men sandt Kristentum er det eneste, som hjælper tilfælde.

Vefsnidighed.

Vefsnidigheden kan lægge sig

over Sindet og ganske lamme det. Man bliver Uvifsnidig overfor det som man det Kædet.

Man forsigtig er den, naar det glæder Sjælens Gæle.

Man bliver Uvifsnidig for sin Sjæl. Man bryder sig ikke om, hvad det gaar med den. Man giver ikke Hænde paa det engang.

Man lærer sig den Dog idag jorgeligt. Man har nok af Gud og Dristelse, man behøver ikke at angste sig for disse Ting.

Sindet bliver vefsnidigt. Det rammer hin Tanke paa dette Liv.

Det enige — det er jeg langt unda — maa vil ikke angste sig for det. Man er lige glad. En anden Gang, naar jeg faar betællig Tid, skal jeg tænke paa det. Idag har det være.

Saad gaar det et Mennefe, om man vinder den gamle Tænder, men tager Skade paa sin Sjæl.

O vaagner op af Herrens Drogen, I hvide Skrifte, og med Magt! For Jesus, som skal Verden bære, den raaber højt: Herud paa Magt! Herud af Søndens Søn og Slem, Mens der endnu er Tid og Rum! Idag er Mandens Tid, idag er Gud at finde. Nu kan alverdig Tid Guds vilde Hjerter vinde. Du vil Bedringens Gæde, Og efter Jesu for. Men snart det er mit Raad, Nu hedder det idag.

Gud give, at Uvifsnidigheden ikke skaer Magt over Sindet. Saad vilde man sige, om en Soldat, som var Uvifsnidig, har han var og hvad han gjorde, enden han fremmet eller ikke. Ja, hvad vilde man sige, hvis han var Uvifsnidig om, hvad Side han fremmet paa.

Han vilde ikke lunde bruges. Sa snart Krigen brød ud, vaffes Soldaten og til Uvifsnidighed om Hæderland og han var straks rede til at forsvare det.

Saa er det ogsaa med den Kirke. Den er en Soldat under Herrens Fane. Den fremmer for Guds Rige og dens Uvifsnidighed og Vefsnidighed.

Denne Kamp fortsættes uden Stands. Den fremmer med System i alle dens Skifteligheder, som den nyder som i Herden og i hans eget sande Rigt.

Den stikker ogsaa Troens gode Strid. Den er ikke Uvifsnidig. Rei hun har satte, sidste Blod med den Gud.

Gud giv os til mundigt, vaagne Kristne!

Arbejdet for Herren vil blive alt mere og mere som Verden forlinder og Dimmelsen kommer nærmere i Mennefejsheden.

The program for the convention of the Young Peoples Association which is to be held in Rev. Stob's church in Seattle Aug. 14th and 15th, will be as follows:

Sat. Aug. 14. Business meeting, 3 p. m. Program 8 p. m.

Besides excellent music by local talent addresses will be made by the president of the association, by Mr. Rodal, of Mt. Vernon, by Mr. Ford, a former student of Parkland, now an attorney in Seattle, by Prof. N. J. Hong and also by visiting delegates.

Sunday, Aug. 15. The Sunday services will be conducted by Rev. Foss. Evening program at 8 p. m.

Besides an excellent musical program we will have with us Rev. Bergeson of Ballard, Rev. Heimdahl of Fir who will address the meeting.

We wish to urge those who come as delegates to be prepared to give at least a few minutes talk on some vital question concerning the young people's work. Please send in at once such a topic as you deem should be taken up for consideration at this meeting. Send all communications to Frank W. Peterson, Lewis Hall, University Station, Seattle, Wa.

Fra Vort Virkefelt.

Seattle (Ballard).

Clasudagen fejres.

Norges sisle har lat tilfide en dag til minde om kristendommens indførelse i landet, og da de mest fremragende mænd i det værk var de to Olaver, har man kaldt dagen Clasudagen. Datoen er egentlig 29de juli; men de første lærere kom en søndag, som vil vi da minde denne begivenhed (den første i Norges historie ved siden af hvilket selv de begivenheder af febre 17de maj og 7de juni, har minde) nu paa søndag med to gudstjenester. Den formiddagen blev der norst holdelse med fortræden af formand O. G. Rofs. Den aften blev der engelsk gudstjeneste, hvor unge past. Carl Rofs, ordnede under søndensdel i San Francisco, vil tale om den historiske side af kristendommens indførelse i vort fædreland, form. Rofs om den religiøse side og past. Bergesen om den kulturelle side. Den islandske sanger O. Mathiasen, afkompanieret af R. Fredrickson, vil synge den gamle sang: "Come unto me"

Norges sisle gaar til Missionen. Alle, som ønsker at betragte kristen dommens velstand for vort fædre land indeelig velkomne, og vi venter rigtig en festdag.

"Gulds" utdrag til Svanemish var høit vellykket. Dagsbladet "Svanemish" forlot den 22. 9.30 ganske vel holdt med ungdom med nogle fra de ældre indvandrere ungdomsklassen. Ved Svanemish gift man sig til en hund, hvor der holdes gudstjeneste, og det var saa hyggelig at se, at ingen af de unge fulgte fristelsen til og forsvandt, naar de kom ud der; men af alle var der i mælt. Heri holdtes den lebet af mr. Egtvedt, hvorfor past. Bergesen fortæller ved den engelske del af gudstjenesten, da han maatte rejse tilbage paa dette tidspunkt at man en begravelse. Formand Rofs holdt derom nogle tale, og hoffer Jansen Ruitet med ham. Mr. Andersen, en forfatter fra Denver som repræsenterede menigheden der ved indvandreren, var ogsaa tilstede og han fortalte lidt om færelsen og ungdomsarbejdet der Rosten og dagen afbrødes med leg og under en naturo, og da klokken 11, 9 leverte hele jollen (hund og færelsen) den bringer i Ballard, var det alle en glæde om at se det en herlig dag. Klattede naturen saa os til at træde paa Guds færelse, som der haar. "Hil alle frager frem paa ved i af sin magt og vrede, de magtet er det mindste blad af lende paa en træde."

Juar N. O. Solstad jordfæstede søndag. Han fødte i 1847 nær Halesstrand, Norge, var 23 aar iden og kom her fra en ideen med sine forældre til Amerika, hvor de havde en tid i Montana og en tid i Seattle. Kløvede havde i de senere aar i Alaska, hvor han udgav og redigerede et amerikansk blad. Han overlevede en jordskjælv og 4 brødre, hvoraf de to var frendeles med to sønner i Montana, og to brødre her her. Det var værende at se sødels have glæde over, at sønner, som var ikke havde brødd sig stort om Gud, i de sidste maanedes havde forandret sig som, at han en Dag sa til sine tidligere kommeraler: "Jeg har fundet mig, og det er godt at se Gud af hold sig til, nu beder jeg selv, og det vil jeg til, selv om dere vil se mig. "Der jer De", sa moren. "Gud har lovet at gøre mine sønner, og han bærer mig her, for at han ikke maatte se gatten min bort, for han hadde kastet sig i ham". Gud gi, at mange ledende mødre maatte bli den hørt men det kommer jo ikke af en paa Gud, for barnene kan se mæltas Guds naabe, hvoruopet en møde ser. Derfor er det glæde, naar en frøder

embende sig. Og det var for glæde.

Sønders Veding døde søndag stille og rolig i troen paa sin frelser, til hvem han uaflygt vendte sig med hele sit hjerte paa sit dødsleie. — Som efterlader sig hustru og to sønner. Begravelsen finder sted søndag d. 2 fra Blandstræde.

Kvindeforeningen møder søndag aften hos medglædens sekretær, P. Brøvig, 1712 Cassinon Av. Man kan endre paa beredelse eller ta Østern med (søndag kl. 7.30) og hente til Østern Av. Træd os paa 18th St. alle møder, som viser sig sjælsomt blandt os, er velkomne til alle møder.

Mr. O. Martin, udgiver og redaktør af et engelsk blad i Chicago, var saa venlig at bringe et besøg i prædikanthuset med sin hustru og søn paa veien til San Francisco. De var paa vej til at møde den om de 1000, som drøede under den sørgelige plaffe i Chicago, da de blandt dem havde mange kendte. Det var et besøg, som prædikanthuset har som et besøg fra Chicago, og har været til stor opmuntning. Dr. Christy fik et og en indom og viste Mrs. Bergesen fra sin barn doms veninde, Mrs. Christy, datter af past. Solvortsen paa Loon Parken, som rigtig var der i byen.

Mødet til Klubbemissionen fra Mrs. Ole V. Blare, Døbt. Wiener: — 3 Postkødet, 2 Post Strømer.

T. E. Brøvig.

Clasla, Wash.

Prædiken paa Engelst i den lutherske Kirke søndag aften klokken 8. Korst Prædiken søndag klokken 11. Søndagskole klokken 10.

Seh Tacoma.

Gudstjeneste i den lutherske kirke paa Warner og 62de Street søndag aften klokken 7.30.

Kvindeforeningen har besluttet at gaa ud til Barneshjemmet i Parkland torsdag den 5te August og indbyder andre Venner af Barneshjemmet til at være med. Enhver tager med sig en Skuff med Blad, da det er Meningen at hjælpe Barnene med et Maal den Dag. Tag ogsaa Klæder og Sko med, Naal og Tråd og vær forberedt paa at hjælpe vore Venner ved Barneshjemmet til meget den Dag.

Seit Tacoma.

J. Immanuel's Kapel, N. 11de og Stevens Street, er det ingens Gudstjeneste søndag.

PARKLAND MERCANTILE COMPANY W. J. Froeborn, Prop. Dealers in Gen'l Merchandise Give us a chance. We are here to satisfy our customers. Prøv os. Vi gjør vort bedste i at tilfredstilla vore Kunder.

Wielert, Wash.

Kvindeforeningen møder torsdag den 5te August i Skolehuset paa Mrs. Strands Jern. Takrigt Wa-re vilke.

Tacoma, Wash.

Gudstjeneste i den lutherske Kirke, 3 og 17de Gade, D. J. Ordal, Prost. Søndag paa Engelst kl. 11 og Aftenang paa Korst kl. 8.

Kvindeforeningen paa Østern møder i Skolehuset torsdag den 5te August kl. 7 om. Skolehuset er lige ved N. V. Hospital, East 3 and Bright.

Batter Kelt. Søndag den 25de Juli holdes den store Fødselsdagsfest i det nye i Waukon Park. Festen naer rigtig her i Skolehuset. Den nye lutherske Menighed har ogsaa fulgt og dens Prost, Julius Quackhausen holdt forordningen paa Engelst. Den leg som sin Tekst Rom. 1, 16: Jeg kommer mig ikke ved Kristi Evangelium, thi det er en Guds straf til Saliggjøre lise for hver den, som tror. Det var en herlig Prædiken. Gud vellykke rigelig det Ord, som led. Solmelangen blev meget forstærket derved af en "Kant" (silde Solmelange. Pastor Ordal fortæller Alertionen. Efter Gudstjenesten leirede man sig i fine Sene- og Familie-Strømer og nød sin medmægtige Mad. Gud Haste forberedes frit af Nordboerne. Hele af Dagen afbrag

SCANDINAVIAN AMERICAN BANK of Tacoma ASSETS OVER TO MILLION DOLLARS 11th & Pacific 4 Procents aarlig Rente Kigger vi til Spareindskud te Gange om Aaret Begynd nu med \$1.00 eller mere. J. E. Chiberg, Pres.; W. H. Pringle, V. Pres.; G. Lindberg, V. Pres.; E. C. Johnson, Cashier; H. Berg, Ass't Cashier; J. E. Visell, Ernest Lister, Geo. G. Williamson, Directors.

tes med Samtaler og Dag. Ved 6 Tiden forberedes Kaffe og saa begynder man lidt efter lidt at bage sig paa Hjernen.

Alle, som en Sontag de havde tilbragt en vellykket og festlig Dag. Gud ske Tak for alt. Alle udtalte Lusten om, at man maatte saa istand flere sige Brevter.

Mr. og Mrs. John Holow og Datteren Marie er i disse Dage i Vellingham paa Besog hos Mr. og Mrs. R. P. Reame.

Mr. og Mrs. D. C. Hanson og Barna er paa Besog hos Venner i Vellingham.

Prof. W. Sibler fra Luther College er i disse Dage Gæst i Tacoma. Han og hans Søster beser Severdighederne rundt denne vakre By. De skal ogsaa bese Mount Tacoma, som et arkiv for at være en af Amerikas Hæder Severdigheder. Der kommer Folk fra alle Kanter bare for at gøre denne Tur. Prof. Sibler afslagde sin gamle Væd, Pastor L. al et venligt Besog. Det er at saa træffe gamle Ven-
fendte.

Edison, Wash.

Den 18de Juli havde vi Konfirmation. Følgende afslagde den gode Velsendelse: Carl Andersen, Herbert Benson, Herman Benson, Agnes Benson, Gerda Pae, Emilie Pae. Maatte det Guds Ord som og-

faa disse til lære i Barnbarnskolen blive en Kraft til Saliggjærelse for dem.

Claus Resbog afgit ved Døder for en Tid siden. I over 3 Aar svarede han med den Sogdom som dog tilslut skulde saa Doerhaand. Saa en Fremodighed som den med hvilken han saa Døden kunde haer sidde Gang han med Dørens Mod-
ver, er Helsen. Alle altid havde det været saaledes, men gennem den lange Sogdom til Gud bode Hjertet til Gudsfrugt. Gustru og 2 Barn sidder igjen i huset. Gud give os at hilse „Den som farbarner sig over den Rættige Lauer Herren og han skal gjengjælde ham hans Velgjerning“

I Ugens Religionskole har været holdt her i Sommer af Menigheds Prest. Hvor Presten har Tid til at holde en saadan Skole giver det ham en ypperlig Anledning til at blive nok kendt med hvert enkelt Barn.

Barlington, Wash.

Ogsaa her har vi haft nogle Ugens Religionskole som kaldedes i Søndags med Overføring af Børnene og Gudstjeneste jærligt for dem.

Saa langt som dette ellers er fra Stegskoleskolen i Europa saa berøres vi dog ikke saa lidt af den ogsaa her. Gang som Gang kommer der Bud fra Smørumland at Skjænlige er faldne paa Slagmar-

ten. Den 20. Juni havde vi den Glæde at høre Pastor H. N. Brundvig joelønde Guds Ord for os. Han var da paa Veien hjem fra Synodemødet.

Devenen hører mig til, jeg vil betale, siger Herren.

Det var et lidet Dags høit oppe i Trolerbjergene: som det gamle Ubr paa Sengen lod sit ensformige Til-Taf, Til-Taf. Gennem de smaa Binduer havde man Udigt til de vakkere Bjergtoppe, der i øjeblikket var skjult som at skue med paa Menneskene, hvis Hjertes altid naar uretlig i Sorg og Glæde.

„Men Mor, kommer ikke Fader snart nu? Mollen er mange, — det var alle Ranna som afbrød Slikheden i Bærelset.“

Moderen, der lod høit over sit Sæde, lod Naauden hvile og saa ængstelig paa det gamle Ubr, som gik rolig sin Gang. Hvad siger Tiden efter et ængstelig Skindbesjæret uretlig Slag?

Ved Døren sad den gamle Bedstefoder med en kort Pibe i Munden og slappede den lille Sømedatter som havde knaget sig ind til ham.

„Er du bange, Ranna? Ved du ikke, at Fader er uskuldig, og at Gud og Englerne er med ham?“

„Da med Toni ogsaa?“, sagde Moderen, halsomt for at berolige sig.

Tjener var alt stille. Til-Taf — —

Saa begyndte Døren at knurre, — dens skarpe Treen var allerede lagt Hæfte til Lærne af en Vagn, som langsomt kom nærmere og nærmere.

Da stanser Vognen ved Døren og Moderen hører ad for at tage imod sin fætre Mand.

Men hvorfor er man saa stille derude?

Endelig nodnes Døren, og Fader hører ind af Gustruen og Toni, den ældste Søn — blev som et lig Skjælvende af Bredde og Sorg naar Toni foran Bedstefoderen og fortæller ham, hvorledes Grænsesogtereren, der havde sendt Bud efter Faderen, var bleven røgende vred. Da denne forsikrede sin Uskuldighed, Saa havde det ene Ord laget det andet, indtil der blev Slagsmaal paa Pis og Død, og Tonis Fader lakkede under.

„Men — kan skal saa det hjent! Fader er ingen Svingler — de har høit paa ham: — — men jeg skal hævne ham, naar jeg bliver voksen, jeg skal saa Deen! Sover du det Bedstefader.“

„Der Hille, Barn? Devenen hører mig til, jeg vil betale, siger Her-

ren.“ — Og der blev stille i Bærelset.

Det blev ogsaa stille i Kammeret ved Støen, og da Aftenjolen sendte sit sidste guldne Skjær over Gulvet, havde et taffels Rensselv hængt ud og en fattig Familie nikket sin Fader og Førføjer.

Karen gif. Det er usfordret i den lille Berden oppe i Bjergene, undtagen at Børnene er vokset til og Toni er bleven en vakker, stærk ung Mand. Men naar man ser ham ind i de forte, lændende Øine, var det som det glæde en Tid derude og gav det unge Ansigt et næsten ubegribeligt Udseende.

Kidrig har man ham se, og Helsen som der et Smil over hans Læber. Uden Venner og Omgang vil han altid sine egne Vele olent.

Men hos Fremmede, som roste gennem Skotlandet der, var han vel anstret som en ypperlig Hæder, og Moderen fik meget et Skudstykke i Rassen af ham. Han trængte dem ogsaa: til det lille Skjælvoveri, som var begyndt med, gav ikke nok af sig til Underhold af den store Familie.

„Toni,“ sagde Moderens en Eftermiddag, var jærlig imøgen tidlig til at fæse den fremmede Hæder som som idag, over Bjældet. Han

Anthony M. Arntson
NORSK ADVOKAT
614-5-6 Fidelity Bldg.
Phone Main 6305
Tacoma Wash.

JNO. W. ARCTANDER
& C. JACOBSEN
NORSKE ADVOKATER
501-5 Lyon Bldg. Seattle

Dr. C. Quevlie
Behandler Sygdomme i
Øren, Næse, Hals og Bryst.
Kontortid Kl. 1-5 e. m.
Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa
Kl. 7-8 e. m.
Kontor: 801-7 Fidelity Bldg.

Dr. Hyslin
Office 1201-5 Fidelity Bldg.
Hours—11 to 12 A. M., 2 to 4 P. M.
Evenings and Sundays by
appointment
Phone Main 490
Residence 924 No. 1 St. Malt 654
House calls made preferably outside of office hours.

Dr. J. L. Rynning
Norsk Læge
1625 National Realty Bldg.
Kontor Timer—2 til 4 Eftm. Om
Søndagens Hellige Aftale
Tel. Main 7683, Madison 1003
Tacoma, Wash.

Abonner paa
“Pacific Herald”
Koster bare 75c pr. Aar.
“Herald” udkommer hver Uge og bringer dig opbyggelig Læsning, Nyheder fra vore Menigheder.
Støt Bladet ved selv at holde det og ved at faa nye Abonnenter.
Send os en ny Abonnent nu straks. Benyt følgende Seddel:
Herved sender jeg Dem \$..... som Betaling for
“Pacific Herald” fra
Navn
Adresse
Gammel
Ny
Abonnent.
Arbødigst,
Navn.....

THE MUSICAL DEPARTMENT OF THE PACIFIC LUTHERAN ACADEMY.

The Pacific Lutheran Academy recognizes the great importance of music as a means of culture and refinement, and aims to furnish high-grade instruction at a very moderate price.

This department furnishes special courses in piano, singing, history of music and theory and harmony.

The course in piano includes:

- 1. Primary Grade.
2. Intermediate Grade.
3. Advanced Grade.
4. Teacher's Certificate Class and the Graduating Class.

This course is under the supervision of Miss Theodora Ahren, a graduate of the Chicago Conservatory of Music.

Miss Ahren has had eight years of experience as a teacher in schools and is especially qualified to teach advanced pupils.

The Band, Orchestra and Choruses will be conducted by T. M. Drotning.

Mr. Drotning has had a wide experience both in professional and amateur bands as well as choruses. It is safe to say that the school will produce exceptional musical organizations during the present year.

The plan is to render several programs and if possible complete the season by making a concert tour.

The class in singing will furnish material for the choruses.

PIANO TUTORING—Single lessons \$1.50, 12 weeks (1 lesson per week) \$15.00.

Instruction in Band, Orchestra and Chorus work is FREE.

Lutherisk Bogmission, Bergens Kjøp

Gode Bøger til Udveksling rundt om i Sjemaene, blandt Ungdom, paa Farmene, paa Byer og til Gæster og Sæge, vil vi gjerne for Lov til at hente de Dyrtilløbende paa Lutherisk Bogmissions mange udmærkede Bøger af fremragende Forfattere. Bøgerne er gæbende af Bergens Biskop og sendes med et udbetalt Tilbud ved Sendebesøge til Lutherisk Bogmission, Bergens Kjøp.

Det Norske Emigranthjem, 45 Whitehall St., New York.

Naar man kommer fra Vesten, mødes man gjerne af en hel Del "runners," som udgiver sig for Dampskibsliniens Agenter. Men Dampskibsliniens Agenter møder aldrig sine Passagerer ved Stationen her. Om man vil tage ind paa Hjemmet, har man helst telefonere til os fra Stationen og vante der til vort Ombud kommer. Tel 5351 Broad. Ellers tager man fra de fleste Stationer med Bolt Line til Husets Dør. Fra New York Central Depot tager man Subway til South Ferry. Fra Pennsylvania Depot 8th Ave. car til Døren.

vil lige ud tilfoden i og holde Nakkene paa Gæben."

Den Fremmede lagte gisnende Ønske at komme i Samtale med Toni, men denne loerede sig fort og afvisende.

Det var en heilig Morgen; Solen var klar og Vinden blide og mild af Blæst af de Tindede Skjælsblæster. Den Fremmede sad i Begrebning Udgiften, Blomsterbukken, den friske Luftning, og da de kom til Søsterhøsten, havde han alle Ved for sig af Kælefor.

Ud efter traf det op med Skær og Skæde, og før nogen vidste af, var hele Vandfaldet indtaget i det Enge — snart fulgte ogsaa et biddent Regn, Torden og Vind, og alle maatte ind i Søsterhøsten.

Nordlandet saa den Rejsende den Uanselige i Naturen. For landene var Uanselige ogsaa mulig i Mennekelighed? Ter han saa paa Benene, havde han en Vished af, at ogsaa alle Solen var vejet fra hans Andre.

"O Gud, som det jagte over hans Væber, skal det naam og vaare blive mere i mig? Naar skal jeg mig selv tilgæbelig? — — — Han tog holde ud at se dette Sted igen, hvor jeg gjorde den skuffelige Sandhed for altid har berøvet mig mit Hæder? — — — Sagt dig, min unge Ven. — — — Inge du til Toni — — — for Erik og Vidensk, Bondord og Trutte, for det lærer til Nord, — — — til Nord!"

Toni stod ubevægelig borte i Stuen, men hans Fine hentes af hore sig ind i den Fremmedes Ansigt.

"Det er ham — — — mi skal jeg for seon!" sagde han stille, spænder Gæben langsomt, lætter Kraven — Seon! Seon!

"Damen er min, jeg vil gien- gælde, har detten?"

"Damen har det? Er det Bed- betydelig eller Tødsen?"

Seonden hører langsomt, ud hører hen af Gæben og snart for- staaedes alle ved et Sted, der var et verdigt Øie i Haldene.

Toni kommer ind, falder paa sin foran den Rejsende og beder om Tilgæbelig for, hvad han havde trent af gjere.

"Jeg lætter dig Foder i Gimm- len", som det som et Jubelord fre- demes Værelse, at jeg nu kan gjere godt med Sønnen, hvad jeg har forbrudt med Foderen."

Naar traf Toni kendt sig og for- laide hørtes det gik til. Den verdigt Stof havde han jaust i Hængel, men aldrig jaust Fæd hørtes Tog eller Kol. Gæben og Bern havde han mistet, og da lo- de han sig selv at træde i Foder

Sted for den Trøstes Søn.

"Sæt nu du min Søn," sagde den gamle Mand, og sig om du kan til- give din Faders Fæder."

Toni's Fine itaalede, og Søster- enede Tol og Skede.

Det blev Stille og Opholdet senere paa Dagen, og da Solet den næste Morgen stod paa mere Vandfaldet, gik de to tilbage til De- len igjen, Arm i Arm, i alvorlig og maunter Samtale reboer.

For Skifegaarden traede de ved Fadersens Grav, og hore Jælle af Sanghed og Devotion blev til Hjer- tighed og Tilgæbelig.

"Jeg vil gien- gælde," siger Per- ren.

Den gamle gik til Toni's Moder og lood der blev sagt, ved sin den- der er Hjertehænder.

Snart stotte de den gamle ind i Sulet og lægde som en Fader rig- lig for hele Familien.

Hvad Drankeren kjober hørt.

"Hør, Brandevinshandler, ved mig saa du og Brandevin! Jeg vil give dig hele min lurt erhvervede Tølgøn for det. Giv mig denne Erik, og jeg vil arlig betale dig for den. Jeg vil give dig mere for den end den er værd. Jeg agtede en Dage. Jeg tog hende fra hendes Fædres hængelige Øien. Jeg lætt at elise hende, at hore Omjere for hende og farfoare hende. Men aa, jeg har drevet hende ud for at arbejde, og jeg har haalet hendes Fortjeneste. Jeg har bragt den her til dig — giv mig Erik og Brandevin for den. Jeg vil give dig mere. — Jeg har renet Probet fra min hængrige Varns Mand, — jeg vil give dig dette, om du vil give mig Brandevin. Endda mere: Jeg vil give dig min Selvred, min Væ- ja, endog mit Naab om Dømmelen — mit Vægne, min Sjæl. Jeg vil give dig alt. — Bare giv mig et Glas Brandevin — giv mig — giv mig dog et Glas!"

Enaf jels.

En Gut til engang en Skulle med Sønsling fra sin Fader. Da Gatten havde smalt paa den hængte Fæde-

Oplys fra Luther Publ. Huse.

Steamship Agency
Billetter paa alle første Klases
Linier
J. F. Visell Co.

1114 Pacific Ave. Tacoma, Wash.

PACIFIC DISTRIKTS PASTER.

- Aaberg, O. H., Parkland, Wash.
Bastion, H. E., Silvana, Wash.
Bergesen, H. E., 1721 W. 56th St., Se- attle. Phone: Ballard 1306.
Birkkan, I., Box 175, Rockford, Wash- attle, Wash.
Belgum, E. S., 523 Athens Ave., Oak- land, Cal. Tel. Oak 4307.
Berge, Rev., Olaf, Lawrence, Wash.
Borup, P., Cor. A & Pratt St.,ureka, California.
Brevig, T. L., Teller, Alaska.
Brøvik, G. L., Genesee, Ida., Route 2, Box 30.
Christensen, M. A., Stanwood, Wash.
Ejventh, Rev. R. U., 266 Hermann St., San Francisco.
Eger, Past. Olaf, 1424 No. 45th St., Seattle, Wash.
Fosmark, C. M., Coeur d'Alene, Idaho.
Foss, L. C., 1616 Franklin Ave., Se- attle, Wash.
Grossberg, Past. O., 37 Collingwood St., San Francisco, Cal.
Hagges, O., 4314 No. 19 St., Ta- coma, Wash.
Phone Proctor 2133.
Harstad, B., Parkland, Wash.
Phone 7884-J-3.
Heimdahl, O. E., Fir, Wash.
Hellekson, O. C., 810 No. 2nd St., No. Yakima, Wash.
Hendrikson, Geo. O., 425 E. 10th St., Portland, Ore.
Hong, N. J., Prof., Parkland, Wash.
Johansen, J., 204 J St., Fresno, Cal.
Lars, Geo. O., 1464 Iron St., Belling- ham, Wash.
Mikkelsen, A., Prof., 706 N. Anderson St., Ellensburg, Wash.
Neste, Th. P., 417—43rd St., Astoria, Oregon.
Norgaard, C. H., 2932 Lombard Ave., Everett, Wash.
Ordal, O. J., 512 So. 17th St., Tacoma, Wash. Tel. Main 4278.
Pedersen, Rev. N., 1207 Stevenson Ave., Pasadena, Cal.
Preus, Past. H. A., So. 316 Chandler St., (in rear of church, E. 312 Third Ave.), Spokane, Wash.
Preus, O. J. H., 3619 Paloma Ave., Los Angeles, Cal.
Rasmussen, L., Burlington, Wash.
Sandnes, A., Port Madison, Wa.
Stensrud, E. M., 2465 Howard St., San Francisco, Cal.
Stub, H. A., 1215 Thomas St., Seat- tle, Wash.
Tjernagel, H. M., 2029 Bath St., Santa Barbara, Cal.
Thorpe, R. O., Marshfield, Ore.
Xavier, J. U., Prof., Parkland, Wash.
Xavier, N. F., Parkland, Wash.
White, A. O., Ellerton, Oregon.
Wenberg, Oscar, Bestyrer for Jo- sephine Alderdomshjem, Stan- wood, Wash.
Andrew Leknes, Kasserer for In- dremladonen i Pacific Distrikt Stanwood, Wash.
Lonne, N. P., Kasserer for Josephine Alderdomshjem
1445 Moore St., Bellingham, Wa.
Gard, K. K., Kasserer for Park- land Børnehjem, Parkland.
Nelson, Miss Ida, Bestyrelse for Parkland Børnehjem, Park- land, Wash.

Johnson & Son

Parkland, Wash.

Groceries - Hay

Feed

and Hardware

Tel. Madison 173-J 5.

S. T. Larsens Pharmacy

17th and Tacoma Aves.

DRUGS, CHEMICALS AND TOILET SUPPLIES

Prescriptions a Specialty

We import our Cod Liver Oil direct

P. Oscar Storlie & Co

Norsk Begravelses Bureau

Telefon: Main 1122

DO IT RIGHT

That is the only way, the best way to do anything

PRINTING UP-TO-DATE

Stationery, office supplies, anything in printing. Our prices are reasonable too. Try us.

D. W. COOPER

Phone 127 Anacostia Theatre Bldg

ren ham, hvor let den var. Gatten forsøgte og forklare:

„Den er let, let, let, let, let — men du kan ikke forstå noget på den led, så kan bare eneste: „Den er meget, meget let.“

„Hvor“, sagde faderen, „hva mig hvor let den er.“

Gatten forsøgte igen:

„Den er let, let, let — let — let — let — Na, far, den er forfærdelig meget, meget let.“

Faderen var frødselig ikke tilfreds.

Gatten tog da i sin forlegenhed skuffen, holdt den frem foran faderen og sagde beundrende:

„Det er den, far, smag selv.“

Og saa er det. Gatten mange „meget“ kan fordeles i sin forlegenhed, naar det skal fortælles, hvorledes det er at blive tilgivet. Men vil du da have den allerførste og bedste forklaring om, hvad det vil sige — en Erfarer, hvortil ingen kan findes — kom da selv til Jesus. „Smag og se at Herren er god.“

En Tragedie i 5 Akter.

1. Akt: En ung Mand forlader hjemmet, betover og Eftende grad, da han rejste. En sidste blik til de Elskede. Slutning paa første Akt. — Tæppet falder.

2. Akt: Brudgom, Sønnen i en, Dødsbet villet. Udførelsen. Udsend som: „Hvor han er færd.“ Slutning paa anden Akt. — Tæppet falder.

3. Akt: Viduat. En skole-renter paa at bære en betruet Mand påslende Lina. Gamle Kister er hængt i de smukke vinduer, holdens Husligt er lidende og bærer Karakter af Slag. Forsømmelse, Naarhed, Banere. Slutning paa tredje Akt. — Tæppet falder.

4. Akt: Tre Grave paa en Kirkegaard. En gammel eld Barn, der bøde af Mangel paa tilstrækkelig Kærlighed. En gammel en Gutter, der bøde af et kraftigt Hjerte. En gammel en Mand og Fader, der bøde paa Grund af Udvandring. Sluttning paa fjerde Akt. — Tæppet falder.

5. Akt: En fortalt Fjæle Gulighed. Intet Pus, ingen Kuffet, intet Naab, Fortvivlelse girder Hjertene med modigelig Raad. Sorg og Værl.

5. Akt har ingen Slutning

(Forts. fr. sid. 3.)

Guds frygt, Underdanighed, Kjærlighed og Fromhed.

„Hvor“ Mange Forældre kunde man paa, hvorledes de skulle paa sine Børn og slaffe dem i Verdens Pine; de fandt dem i Guds domme, bære dem Guld om Halsen, saa de neppe kunne gaa. Derimod ville de ikke, at man skal straffe dem. Thi det er nu den naturlige Skærlighedens Bis; den vil ikke vide af det og ser det ikke gerne, at man angriber Børnene. Mange ville, naar de saa Børn, opdrage dem til store Derrere og rige Jantere. Men i Almindelighed gaar det saa, at store Børnen Børn arte sig selv en god. — Hvis jeg kom i fridende i Hærens Braag, eller en ung Kvinde i Dromingen af Frankrigs Skuffe, det vilde være en heilig og Toffelig Ting for Verden, som Gatten vilde

haa og gude paa. Men i Sandhed er det dog Intet imod dette en Christens aandelige Dugle, naar en Dreng eller en Pige er en Gudsbond og Gudsmødet i sig og ledig, eller naar en Gutter vandrer i Ledighed med Gud, agter og elsker sin Mand, opdrager sine Børn kristeligt og vil rette sig i sin Guds eller Guds Led og Befaling. Med hvordan Frødsel er Verket og Hælet og Guldsmidde som en gammel hederren og lærdet Tiggerkone; thi det er en Frødsel, der stemmed med Guds Led og Befaling og bestaar i Ledighed med ham. — De Kristne og Gudsfrødselige have større Guder end de Uguddelige; thi omend de Uguddelige blomstre og staa i stor Kuffelse i Verden, saa haue de dog ikke Gud. — Marjet, Marjet! vi er reddede.

Med Guden af Hæret 1827, fortæller en Høffende, besøg jeg Nipere tillegnede nogle Senier. Efter at have forsonet os med Hæret, Rulvøler, og hvad der ellers var nødvendigt for mig, begav vi os paa Veien, trods den fædige Kærlighed og den sterke Regn og uden at agte paa de Advarsel, hørmed man sagte at holde os tilbage. At disse Advarsel indtil sidst ikke var uden Grund, deraf erbevidtes os i det af de frødselige Agerne ved Siden af os. Hærets Børn under vor Fødder og Stormens Duler i de høje Hæretrovere, saa vi begyndte at troge for, at vi maatte vilde komme durt til at angre vor Forovenhed. De høire vi kom, dels flere Hæret og Udvandringser var vi for os. Regnen blandede sig med det Snefog, og den smale Guds, som vi fulgte, forsvandt til sidst ganske under et tykt Hæret.

Lag Sne. Vi befandt os midt i en skræddelig Sne, og hvert Fødsel stod vi i Hæret for at styre ned i de døde Agerne. Vinden havde indtil sidst lagt sig, og Sneen, som altid holdt tættere, hindrede os i at se blot et Par Skridt foran os. Vore Føtter, som blev fastfrosne, bad os holde stille og rædslog længe med hinanden, men endelig tilfod de begge, at de ikke met tidst, holdt sig de skulle tage, og den ene raabte: „Marjet, der sig en Storm, er vi forlorte.“ Efter nogle Minuters Forsøg fattede vi den Beslutning at gaa langsomt videre. Den Tilstand, hvori vi befandt os, frembragte en af de sjældne Ruffelser, hørmed Gud efter sin Guldighed under tiden opvækket os til stærk Eftertanke og hjertelig Bøn, og holdt Erindring aldrig ganske udløst. Der berfede en Dødsstilhed omkring os; Naturen var stum og dødt, og Hæret rædsede ud hvert Fødsel. Da afbrødes skubelig Stilheden ved et Hæretrovere og Udvandring. Den Hæret, som gik foran, raabte paa en Gang ud af sig selv af Glæde: „Marjet, Marjet!“ — „Ja, der er Hæret, vi er reddede!“ raabte den Hæretrovere ved samme Guldighed. Man opvækket nemlig ofte i disse vilde Gange af Hæret af Læst paa en Hæretrovere eller ved Hæret af en Hæretrovere, det vil at opvækket til Hæretrovere, det skal Hæret de Hæretrovere til Hæretrovere, naar Hæret har bedrevet Hæretrovere. Et indant Hæret var det, som vi i sin fortolde Stilhed saa som et Tegne paa Hæretrovere, og efterat vi havde naaet det, var vi uden Hæretrovere og Hæretrovere uden videre Hæretrovere med paa den anden Side af Hæretrovere.

Pacific Lutheran Academy and Business College.

En ypperlig Skole for GUTTER og PIGER. Specialt Kursus for saadanne, som vil lære Engelsk. Udmærket Forretningskursus. Ypperligt Musikkursus.

“Fully accredited by the University of Washington.”

En billig Skole. Udmerkede Bygninger. Sund Begivenhed. Dygtige Lærere.

212 Elever ifjor.

SKRIV EFTER KATALOG.

PROF. N. J. HONG, Parkland, Wash.